

I

ÍCH

I. Ích.

Tức lợi ích, tăng tiến.

(xt. Lợi Ích).

II. Ích.

Cũng gọi Ắi, Y, Ế.

Tức là chữ (i) của mẫu tự Tất đàm, một trong 12 nguyên âm và một trong 50 chữ cái Tất đàm.

Phẩm Thích tự mẫu trong kinh Du già kim cương đỉnh (Đại 18, 338 trung), nói: "Chữ Y là tất cả pháp vốn bất khả đắc".

(xt. Y).

ÍCH HI VI

Tạng: Ye-Ces-hod.

Dịch ý: Trí quang.

Vua Tây tạng, vốn tên là Kha nhiệt (Tạng: Kho-re) sống vào khoảng thế kỉ X, XI, sau thoái vị xuất gia và là người đặt nền móng cho công cuộc hoằng pháp (*từ A lí truyền vào khu vực Vệ tạng*) ở thời kì sau của Phật giáo Tây tạng. Nhà vua từng cho ngài Nhân khâm tạng ba đến nước Ca thập di la (nay là Kashmir) học Phật pháp.

Vua Kha nhiệt xây dựng chùa Thác lâm phỏng theo kiểu chùa Tang da. Về sau, trong khi giao chiến với quân đội của nước Cát la lộc (*một nước nhỏ ở phía Tây bắc Tây tạng bấy giờ theo Hồi giáo*)

thì bị bắt rồi bị giết. Vua di chúc lại cho cháu là Giáng khúc vi
(Tạng: Byái-chub-#od, Hán dịch: Bồ đề quang) kế tục đón rước
Tôn giả A đề sa đến Tây tạng hoằng pháp.